

Roser Reixach elabora un estudi sobre els goigs al Lluçanès

L'antropòloga pradenca ho ha fet a partir d'una beca de l'IPEC

115 goigs donen forma al treball "Els goigs del Lluçanès. Entre la devoció i la identitat", i són el resultat d'un any de treball que situa el fet de cantar-los més com un senyal d'identitat local que no pas com un acte religiós. Roser Reixach és autora de múltiples treballs sobre cultura popular, entre ells el llibre "El ball de bastons de Prats de Lluçanès", publicat per l'associació Solc, música i tradició al Lluçanès l'any 2005.

L'antropòloga de Prats de Lluçanès, Roser Reixach, ha estat beneficiària d'una beca de l'Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya (IPEC), que atorga el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana (CPCPTC), per a la realització d'un estudi sobre els goigs al Lluçanès. Per a l'obtenció de la beca Reixach explica que va triar aquest tema "perquè no s'havia fet al Lluçanès i, com tantes altres expressions de cultura popular, donen molta informació de com era la societat. Per exemple alguns goigs eren cantats només per homes, això diu molt".

Durant aquest any de realització de l'estudi, que porta el títol de "Els goigs al Lluçanès. Entre la devoció i la identitat", ha localitzat un total de 115 goigs tot i que no tots en paper, sinó també aquells que s'havien cantat o que encara es canten.

Amb aquest estudi, Roser Reixach ha recopilat i realitzat també 20 gravacions videogràfiques, 285 fotografies i 66 entrevistes registrades. Segons les conclusions de l'estudi, els goigs són considerats actualment un fenomen religiós, popular i social al mateix temps, els goigs són cantats, ara, no pas per devoció religiosa sinó per un clar signe d'identitat local.

9 març 2010

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)